

Σιωπηλές Μαρτυρίες και Έμφυλες Μνήμες: Η εμπειρία των γυναικών και των παιδιών στον απόηχο του Αγώνα της ΕΟΚΑ (1955-1959)

Η παρούσα εισήγηση εξετάζει τις βιωματικές εμπειρίες γυναικών και παιδιών που συνδέθηκαν άμεσα ή έμμεσα με τον Αγώνα της ΕΟΚΑ (1955–1959), καθώς και τον τρόπο με τον οποίο η συλλογική και οικογενειακή μνήμη διατηρεί, μετασχηματίζει ή αποσιωπά αυτές τις εμπειρίες. Με εργαλείο τις προφορικές μαρτυρίες γυναικών αγωνιστριών, συγγενών πρωταγωνιστών, παιδιών του αγώνα και μεταγενέστερων κοινοτικών φορέων, η εισήγηση διερευνά αφενός τη συμμετοχή των γυναικών ως ενεργών υποκειμένων στον αντι-αποικιακό αγώνα και αφετέρου τον ρόλο τους ως φορείς μνήμης και τραύματος στις επόμενες γενιές. Αναλύονται μαρτυρίες που έχουν συλλεχθεί από σωματεία, οργανώσεις μνήμης και ιδρύματα, εντάσσοντας τον λόγο των «σιωπηλών πρωταγωνιστών» στην ιστορική αφήγηση. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη διαγενεακή μετάδοση της εμπειρίας, στις μορφές αποσιώπησης, τιμής ή και εργαλειοποίησης της μνήμης, καθώς και στην απεικόνιση της παιδικής εμπειρίας του πολέμου στην προφορική ιστορία. Η εισήγηση προτείνει μια νέα ανάγνωση της περιόδου, με οπτική φύλου, μνήμης και κοινωνικής ιστορίας.

Πηγές:

Αρχείο ΙΔΑΑΕ

Λυκηθός Πανεπιστημίου Κύπρου

Βιβλιογραφία για τον Αγώνα της ΕΟΚΑ